

het geheel van wetten en besluiten met betrekking tot de migrant in België blijft, waardoor ambtenaren in individuele casi al te vaak arbitrair optreden.

De bezorgdheid kleurt de intonatie van het hele werk.

Nieuwe beleidsperspectieven en -maatregelen inzake arbeidsvergunning, arbeidskaart en de sociale zekerheid van vreemdelingen zullen dan ook in de loop van 1985 — steeds binnen vermeld opzet van de auteur — de aanleiding vormen voor een tweede boekdeel, aldus de redactie.

Aan het voordeel van de handleiding ontbreekt inmiddels misschien toch een meer systematische repertoriëring van het verwerkte bronnenmateriaal.

M.C. Flobets

Poté, R., Handboek verkeerswetgeving, Acco, Leuven, 1984, Deel I, 294 blz. en Deel II, 242 blz.

Het verkeersrecht wordt gekenmerkt door een merkwaardige paradox. Enerzijds heeft zo ongeveer iedere burger er dagelijks mee te maken, maar anderzijds wordt er in de juridische opleiding, althans in de officieel vastgestelde programma's, weinig aandacht aan besteed. Juristen die terechtkomen in de advocatuur of in de rechterlijke macht zullen nochtans snel vaststellen dat de kennis van het verkeersrecht onontbeerlijk is. Het is wellicht niet overdreven te stellen dat ongeveer drie vierde van de case load van onze strafrechtbanken beheerst wordt door 'verkeersmisdrijven' en hun burgerlijke gevolgen.

Het arsenaal wetten en besluiten waarmee de wetgever de verkeersonveiligheid tracht te lijf te gaan, heeft de laatste jaren een enorme uitbreiding genomen. De studie van het verkeersrecht kan dan ook niet meer beperkt blijven tot een analyse van het verkeersreglement. Het is voor de geïnteresseerde geen sinecure meer om zijn weg te vinden in de doolhof van wetten, besluiten, reglementen m.b.t. het verkeersgebeuren in ruime zin. Naast de Wegverkeerswet en de Wegcode wordt de gebruiker en de professional overstelpt met reglementen allerhande betreffende technische voorschriften, rijbewijs, verkeersdrempels, woonerven... e.d.m. De verkeerswetgeving is geen simpele zaak meer.

Wie met verkeersproblematiek bezig is, denkt spontaan aan de naam Poté en aan zijn ontelbare publikaties in allerhande tijdschriften over diverse aspecten van de verkeerswetgeving. Deze auteur heeft nu het gelukkig initiatief genomen zijn uitgebreide kennis te boek te stellen in een vierdelig handboek verkeerswetgeving, waarvan nu reeds twee delen zijn verschenen.

In plaats van de wetten, besluiten en reglementen die betrekking hebben op het verkeer naast elkaar te bespreken, koos de auteur voor een eigen thematische opdeling van de materie. Het lijkt ons een goede keuze omdat daardoor de verkeerswetgeving veel beter als een logisch en coherent geheel zichtbaar wordt. In deel I geeft de auteur in een eerste hoofdstuk zijn persoonlijke visie op de verhouding verkeerswetgeving, verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid. Impliciet verantwoordt hij daarmee de structuur van zijn boek. Verder komen in dit eerste deel aan bod: de begrippen openbare wegen en onderdelen, openbare plaatsen, soorten voertuigen, de bevoegde agenten en verkeersregelaars, het hinderen van het verkeer, diefstal van auto's en andere motorvoertuigen, be-

stuurders en begeleiders, plaats van de bestuurders en voetgangers op de openbare weg, de snelheidsvoorschriften, afstand houden en plots remmen en de onvoorzienbare hindernissen. In het tweede deel worden behandeld: de voorrangregeling in al zijn aspecten, het kruisen en inhalen, stilstaan en parkeren, de autosnelwegen, wandelstraten, speelstraten, drempelstraten en woonerven.

Bij elke thematiek wordt een commentaar gegeven op de desbetreffende wetsbepalingen en wordt de rechtspraak verwerkt. Opvallend is echter dat de auteur de problematiek niet enkel vanuit juridische hoek analyseert, maar ook, aan de hand van empirisch materiaal, zijn persoonlijke bedenkingen meegeeft over de efficiëntie van de wettelijke regeling in functie van de beoogde doelstellingen en op meerdere plaatsen alternatieve voorstellen formuleert. Dit heeft als gevolg dat het niet enkel een degelijk naslagwerk is geworden voor de practicus die een technisch probleem moet oplossen, maar dat het ook een zeer leesbaar boek is geworden. In het uitgebreid notenapparaat zal men trouwens voldoende stof vinden voor verder onderzoek.

Twee bedenkingen slechts, een pragmatische en een inhoudelijke. De thematische opdeling van de materie, alhoewel ze zoals gezegd onmiskenbaar voordelen heeft, kan snelle opzoeken enigszins hinderen. We durven de auteur suggereren in het laatste deel een uitgebreid trefwoordenregister op te nemen, en eventueel ook een register op basis van wetsartikelen. Het zou de bruikbaarheid nog verhogen. Een tweede bedenking is iets fundamenteeler. Af en toe geeft de auteur de indruk iets te bescheiden te zijn in die zin dat hij sommige rechtspraak, voornamelijk dan van de lagere rechtbanken, vrij kritiekloos overneemt. Op dat vlak mocht zijn werk ons inziens iets minder descriptief gehouden zijn.

Deze enkele bedenkingen doen niets af aan onze grote appreciatie voor dit werk. Het is een boek dat op zijn tijd komt.

F. Hutsebaut

Strafrecht in balans, opstellen over strafrecht aangeboden aan A.C. Geurts, Gouda-Quint, Arnhem, 1983, 331 p.

De bundels van opstellen aangeboden aan academici ter gelegenheid van hun afscheid zijn zeer talrijk. Gewoontegetrouw is de kwaliteit van de erin voorkomende opstellen zeer hoog. Daarop maakt 'Strafrecht in balans' geen uitzondering. Hieraan zal ongetwijfeld de diepe eerbied die de vrienden, leerlingen en collegae van Geurts, die we in de Vereniging voor de vergelijkende studie van het recht van België en Nederland in 1974 te Brugge mochten ontmoeten, niet vreemd zijn.

Uit 'Strafrecht in balans' kan hier enkel uit de zeventien bijdragen een keuze worden gemaakt. Deze keuze is strict persoonlijk.

A.C. 't Hart heeft het in *'De positie van de rechter-commissaris in strafzaken tussen rechtspraak en beleid'* (pp. 81-94) over de verschuivingen in het strafproces die maken dat de rechter-commissaris — en ook de onderzoeksrechter in België — niet langer kan vermijden dat hij het beleid van het O.M. raakt, b.v. wanneer er bij de vervolging een reeks vergissingen, misslagen en slordigheden werden ge-